

Arrest

nr. 349 002 van 24 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. QUAIRIAT
Bevrijdingslaan 232
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 19 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat F. QUAIRIAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 20 november 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 4 november 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 18 december 2025 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent geboren op (...) 1975 (volgens de Ethiopische kalender, EK) (= (...) 1983 volgens de Gregoriaanse kalender, GK) in de stad Gondar in kebele 18. U bent Amhara van etnie en christen orthodox.

U trouwde tweemaal. Een eerste keer met F. M., U.. Jullie kregen samen een dochter genaamd E., geboren op (...) 2010 (EK) (= (...) 2018, GK). Jullie scheidden echter op 5 tikimit 2011 (EK) (= 15 oktober 2018, GK) en uw dochter ging bij haar grootmoeder wonen.

U hertrouwde op (...) nahasse 2011 (EK) (= (...) augustus 2019, GK) met A. M., Y.. Jullie gingen samenwonen in het huis van zijn grootvader. Hij was lasser in zijn eigen metaalatelier. Uw man vervoegde de Fano militie in 2009 (EK) (= 2016-2017, GK). U verklaart dat hij meestal bij de fano milities verbleef en af en toe naar de stad, naar zijn werk en naar u, terugkwam. Hij had nog anderen werken in zijn metaalatelier. In 2015 stopte hij met zijn metaal werken en sloot hij zich definitief aan bij de fano militie. Hij kwam nog slechts twee tot drie dagen naar huis. Uw man was operator binnen de fano, iemand die met een geweer op de doelwitten schiet. Op 15 yekatit 2015 (EK) (= 22 februari 2023, GK) vertrok uw man naar de fano troepen, u hebt hem erna niet meer gezien maar had enkel nog telefonisch contact tot uw eigen vertrek uit Ethiopië.

In de maanden na zijn vertrek op 15 yekatit 2015 (EK) kwam de politie één of twee keer per maand bij uw thuis langs. Zij vroegen u naar uw man, waarop u zei dat hij weg was voor zijn werk, of zij stuurden kinderen om te zien of uw man thuis was of niet. Het was niet langer veilig voor u en het werd moeilijker voor u om uw werk te doen. U nam ontslag op 30 yekatit 2015 (EK) (= 9 maart 2023). U kon niet langer thuis blijven, en sliep bij vrienden, kennissen en soms bij uw tante.

U verklaart dat u deelnam aan een protest om de Amhara etnische aanval te stoppen, waarna u werd gearresteerd op 1 sene 2015 (EK) (= 8 juni 2023, GK). Na twee weken in detentie werd u op borg en met een waarschuwing vrijgelaten. Uervaarde hieromtrent later geen problemen meer. Op 1 tikimit 2016 (EK) (= 12 oktober 2023) bracht de politie u echter een dreigbrief, waarin geschreven stond dat zij uw man zochten en dat als zij hem niet zouden vinden of hij zich niet aangaf, u, zijn vrouw, zou worden gearresteerd. Zij namen u meteen mee naar hun politiekantoor, waar u een week in detentie zat. U werd vrijgelaten opnieuw op borg na het tekenen van een document waarin u verklaarde dat u beloofde uw man aan te geven.

U besloot weg te gaan richting Addis Abeba, op 28 tikimit 2016 (EK) (= 8 november 2023, GK). Hier verbleef u negen dagen, waarna uw oom in Amerika uw reis via een smokkelaar regelde. Met een vals paspoort slaagde u erin op 8 heddar 2016 (EK) (= 18 november 2023) naar Frankrijk te reizen. U wilde er niet blijven en reisde verder naar België waar u op 20 november 2023 (GK) een verzoek tot internationale bescherming indiende (VIB).

Bij terugkeer naar Ethiopië vreest u te worden gearresteerd door de politie omdat u wegvluchtte nadat u werd vrijgelaten op borg en met een belofte uw man aan te geven, wat u niet deed.

Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw Ethiopisch identiteitsdocument, uw geboortecertificaat, uw huwelijks – en scheidingscertificaat, uw diploma, het geboortecertificaat van uw dochter, uw werkbadge, een werkervaringsdocument, uw medische vergunning als farmaceut, uw medisch attest voor het verkrijgen van deze vergunning, uw document met betrekking tot uw belastingen, een brief van de politie. Allen betreffen kopieën.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt, omwille van onderstaande redenen:

1. U slaagt er niet in het werk van uw man bij de FANO milities geloofwaardig te maken.

- U kan niet concreet vertellen over de rol van uw man binnen de Fano milities. Uw man sloot zich in 2015 (EK) (=2022-2023, GK) voltijds bij de Fano milities aan waarvoor hij verbleef in Sanja (CGVS, p. 17). U kan echter geen gedetailleerde info geven over het werk dat uw man hier verrichte. U vertelt slechts dat hij operator was waarbij hij met een geweer op doelwitten diende te schieten (CGVS, p. 18). Dit is nagenoeg het enige concrete dat u over zijn werk kon zeggen en dat is dan nog zeer veralgemenend. U gevraagd in te gaan op de informatie waarover hij u vertelde als hij thuis was – over anti-mijnen en hun activiteiten in de slagvelden – antwoordt u naast de vraag, namelijk dat hij u slechts vertelde dat de oorlog erger zou worden (CGVS, p. 18). Gezien het werk van uw man aan de basis lag van uw problemen en vertrek uit Gondar, kan toch enigszins een zekere kennis worden verwacht over zijn concrete functies en activiteiten, wat hier niet het geval is.*

- U kent geen collega's van uw man bij Fano, noch hebt u er ooit ontmoet (CGVS, p. 19). U hebt ook geen weet noch ooit gevraagd naar of uw broers die ook actief waren bij de fano milities weet hadden van (de positie van) uw man binnen de Fano milities in Gonder (CGVS, p. 18). In acht name dat uw man reeds sinds 2009 (EK) lid was bij Fano en u pas in 2016 (EK) vertrok uit uw land, is het bevreemdend dat u zich nooit zulke informatie eigen hebt kunnen maken of hier interesse in hebt getoond.*

- Waar u stelt dat hij deelnam aan gevechten en werkte als operator en een wapen droeg (CGVS, p. 17-18), kan u hier nergens in uw verklaringen dieper op ingaan. U stelt dat uw man meermaals weg was van huis, maar kan toch nergens iets van concrete gevechten bespreken. U vertelt meermaals over een gevecht in 2015 (EK), maar verklaart geen weet te hebben of hij zou gevochten hebben voor 2015 (EK) (CGVS, p. 18). U gevraagd naar informatie die hij u gaf over gevechten waaraan hij deelnam, stelt u dat hij u die info niet gaf zodat u zich geen zorgen zou maken. Hij vertelde u geen gevoelige geheimen van zijn werk (CGVS, p. 18). Desondanks het CGVS kan begrijpen dat u inderdaad niet alle details van het werk van uw man kan geven, kan echter niet anders dan worden besloten dat uw verklaringen erg beperkt en algemeen blijven.
- U kan weinig informatie geven over de Fano milities binnen uw regio Gondar. Niettegenstaande u wel algemene info kan geven over de oprichting van de Fano in het algemeen, stelt u zelf dat u niet veel gedetailleerde kennis hebt, gezien het reeds een tijd geleden is (persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 4 november 2025, p. 15). Inzake de structuur en werking van de Fano milities in uw regio, zijnde Gondar, kan u echter weinig tot geen informatie geven. U weet slechts dat er militaire trainingen worden gegeven buiten de stad en dat de leider van de Fano in Gondar D. heet (CGVS, p. 15). Opnieuw zegt u geen diepe kennis te hebben (CGVS, p. 15). Van iemand wiens man meer dan vijf jaar lid was van de Fano milities, uiteindelijk besloot er voltiids bij te gaan en vervolgens problemen kreeg hierdoor, kan meer kennis worden verwacht. Aangezien u het door u verklaarde profiel van uw man niet aannemelijk hebt gemaakt, wordt de geloofwaardigheid van uw problemen onherstelbaar ondergraven. De associatie van uw man bij de Fano milities ligt namelijk aan de basis van uw asielrelaas – u zou worden gezocht omdat u uw man niet inleverde nadat u op borg werd vrijgelaten uit de gevangenis – wordt de geloofwaardigheid van uw relaas reeds in ernstige mate ondergraven. Dit blijkt nog verder uit het volgende argumenten die voorgaande vaststelling verder bevestigen:
 - Het CGVS stelt zich vragen bij uw acties overheen de periode waarin uw problemen plaatsvonden. U verklaarde dat u reeds op 9 maart 2023 (GK) ontslag nam door het toenemende gevaar nadat uw man vertrok naar de Fano milities, waarna de politie meermaals bij u thuis kwam en u niet langer thuis kon verblijven, maar telkens bij anderen overnachtte tot u Gondar verliet op 8 november 2023 (GK). Hiertegenover is het echter niet logisch dat u ondanks u zich verborg en voorzorgsmaatregelen nam, dat u tegelijkertijd ook nog verklaarde deel te hebben genomen aan een protest in juni 2023 waarna u werd gearresteerd. Uw eigen handelingen stroken niet met de gevaarlijke context waar u voor zichzelf over verklaarde.
 - Het is niet geloofwaardig dat u zogenaamd de politie vreesde en onderdook, terwijl u vervolgens door deze protesten werd gearresteerd en reeds na twee weken werd vrijgelaten op borg (CGVS, p. 24 en verklaring DVZ). Het is simpelweg niet aannemelijk dat u zogenaamd de politie vreesde, maar dat wanneer zij u arresteren na dit protest – niet eens omwille van de Fano associatie van uw man – u simpelweg wordt vrijgelaten op borg zonder hieromtrent later nog problemen te hebben ervaren (CGVS, p. 24). Dat u hen enerzijds vreest en zich voor hen verbergt, maar dat zij anderzijds wanneer zij u arresteren geen gevolg geven aan enige problemen met uw man, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas en de vrees waarover u verklaart.
 - Het handelen van de politie is niet logisch binnen uw relaas. Waar u stelt dat de politie langs kwam sinds uw man vertrok naar de Fano milities in maart 2023 waardoor u niet meer thuis kon verblijven, is het bevreemdend dat u in september 2023 (GK) na uw arrestatie zomaar werd vrijgelaten op voorwaarde dat u hen uw man kon bezorgen (CGVS, p. 20-23). Het is niet logisch dat u zogenaamd sinds maart 2023 (GK) ondergedoken zou hebben geleefd omdat zij u benaderden op zoek naar uw man, en wanneer zij u vervolgens konden arresteren in september 2023 (GK) u vervolgens alweer op borg vrij lieten (CGVS, p. 20 en 24). U vertrok meteen richting Addis Abeba (CGVS, p. 20). Ondanks u bij uw laatste vrijlating een document diende te ondertekenen, is het niet aannemelijk dat zij u zogenaamd al die tijd zochten en bedreigden, maar uiteindelijk zo goed als geen gevolg gaven aan deze bedreigingen wanneer u éénmaal vast zat in de gevangenis. U kan wanneer u hierover wordt gevraagd, dit ook niet verklaren (CGVS, p. 23).
 - Dat u na uw vrijlating in juni 2023 nog enkele maanden in Gondar verbleef vooraleer u een dreigbrief ontving op 12 september 2023 (GK) om vervolgens pas op 9 oktober 2023 (GK) later te vertrekken richting Addis Abeba, doet blijken dat uw vrees niet urgent was om Gondar 'snel' te ontvluchten. Waar uw man reeds sinds 2016-2017 bij de fano milities zat, hen in februari 2023 voltiids vervoegde, u reeds in maart 2023 ontslag nam, en u werd gearresteerd en vrijgelaten in juni 2023, is het niet aannemelijk dat er toch nog dermate veel tijd verstreek in acht name van uw vrees waarover u vertelt. Bovendien vertrok u uiteindelijk maar op 18 november, bijna twee maanden na uw tweede arrestatie, uit Ethiopië (CGVS, p. 20).
 - Tijdens het onderhoud op het CGVS stelde u dat u ontslag nam in maart 2023, zeven maanden voor uw vertrek, als farmaceut doordat u uw job niet langer kon uitvoeren ten gevolge van de problemen en dreigingen die opkwamen nadat uw man zich volledig bij de Fano milities aansloot (CGVS, p. 9). Bij DVZ verklaarde u echter dat u vijf maanden voor uw vertrek bij de apotheek stopte ten gevolge van de oorlog (zie verklaring DVZ, vraag 7). Uw verklaringen komen niet overeen. U legt tevens uw vergunning als farmacist - 'Professional Registration and Licensing Certificate' - neer. Echter, opmerkelijk genoeg blijkt dit document afgeleverd te zijn op 10/05/2023 (GK). U verklaarde evenwel ontslag te hebben genomen in maart 2023 (GK), en nadien soms bij vrienden, kennissen of uw tante ging overnachten omdat u vreesde gearresteerd te worden wanneer ze uw man bij u thuis kwamen zoeken (CGVS, p. 9-10). Dat u een document neerlegt

waaruit blijkt dat u uw vergunning in mei 2023 nog liet vernieuwen bij de Ethiopische autoriteiten, doet dan ook verder fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. In dit kader dient tevens opgemerkt dat ook het door u neergelegde huwelijkscertificaat, afgeleverd blijkt op 22 mei 2023 (GK), een moment nadat u in maart 2023 beweerdelijk soms bij vrienden, kennissen of uw tante ging overnachten omdat u vreesde gearresteerd te worden wanneer ze uw man bij u thuis kwamen zoeken. U verklaarde een laatste keer gezien te hebben gehad met uw man op 22 februari 2023 (GK) [15 yekatit 2015 EK, CGVS, p. 19]. Er kan niet ingezien worden waarom u in mei 2023 uw huwelijk met uw man op 25 augustus 2019 (GK) nog zou laten registreren bij de Ethiopische autoriteiten, gezien uw verklaringen op dat moment reeds ernstige problemen te hebben ondervonden met de Ethiopische autoriteiten net omwille van uw man en zijn activiteiten voor Fano.

- U legt een brief neer van de politie. Allereerst hebben zulke documenten slechts bewijswaarde indien zegepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat uit bovenstaande vaststellingen niet het geval blijkt te zijn. Tevens betreft het slechts een kopie waarvan de bewijswaarde niet kan worden nagegaan. Volledigheidshalve, kan in dit kader ook gewezen worden op de hoge graad van corruptie in Ethiopië (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en de vaststelling dat kleinschalige corruptie endemisch is in Ethiopië. Omwille hiervan is het dan ook zo goed als onmogelijk om de authenticiteit van Ethiopische documenten na te gaan. Gezien uw verklaringen met betrekking tot de door u beweerde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig bevonden worden, kan dit document uw beweringen dan ook niet staven.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan het CGVS besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen in Ethiopië. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u niet veilig zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst. Hieruit volgt dat u niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Amhara beoordeeld te worden. Het Commissariaat-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "ETHIOPIE. Veiligheidssituatie in Amhara" van 14 mei 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_veiligheidssituatie_in_amhara_20250514.pdf) blijkt dat de onrust en het geweld in de regionale staat Amhara tussen het federale leger en de ordetroepen enerzijds en de Fano (gewapende groepen van etnisch-nationalistische Amhara) anderzijds voortkomt uit verschillende grieven, waaronder een gebrek aan legitimiteit van de federale en regionale autoriteiten, het Cessation of Hostilities Agreement (COHA) dat een einde maakte aan de oorlog in de noordelijke regio Tigray en waarbij Amhara niet betrokken werd, en de beslissing om de regionale paramilitaire Amhara Special Forces (ASF) te ontbinden. De ontbinding van de ASF – als onderdeel van een landelijke reorganisatie van de regionale strijdkrachten – in april 2023 lokt gewapend verzet uit in de regio Amhara. Veel Amhara hebben het gevoel dat het besluit om de regionale speciale troepen te ontbinden niet in het hele land op uniforme wijze wordt geïmplementeerd, maar specifiek gericht is op de ASF als onderdeel van een strategie van de (in hun ogen) door Oromo gedomineerde federale regering om de politieke en militaire kracht van de regio te ondermijnen. Veel ASF-soldaten weigeren het bevel tot ontbinding op te volgen en sluiten zich aan bij de Fanomilities. Na maanden van spanning en sporadische gevechten breken begin augustus 2023 in grote delen van de regio hevige gevechten uit, waarbij Fanomilities erin slagen een aantal grote steden tijdelijk te bezetten, waaronder de regionale hoofdstad Bahir Dar, Gondar en Lalibela. Op vraag van de toenmalige regionale president zet de Ethiopian National Defence Force (ENDF) een groot aantal troepen in om de Fano te bekampen en de controle over de steden te heroveren. De Fano hergroeperen zich daarop in plattelandsgebieden, waar ze aanzienlijke steun van de bevolking genieten, die hen als noodzakelijk beschouwen voor de gemeenschappelijke verdediging. Op 4 augustus 2023 roept de federale regering de noodtoestand uit in de regio Amhara.

Hoewel de noodtoestand sinds juni 2024 niet langer van kracht is, gaat het conflict onverminderd verder. De opstandelingen betwisten de federale en regionale controle in een groot deel van Amhara, al concentreert het

geweld zich voornamelijk in het zuiden van de regio. De zuidelijke zones West- en Oost-Gojjam en Noord-Shewa zijn het zwaarst getroffen, gevolgd door de zones Noord-Wello, Centraal- en Zuid-Gondar. De autoriteiten en het leger hebben nauwelijks nog controle over het platteland en beperken zich voornamelijk tot de steden en het controleren van strategische wegen en essentiële infrastructuur. De Fanomilites voeren vanuit het platteland voornamelijk hit-and-run-aanvallen, sabotageacties en hinderlagen uit tegen overheidsdoelwitten, zoals ENDFkonvooien en overheidsfunctionarissen, en steden.

Voor de periode van 1 maart 2024 tot 28 februari 2025 registreert ACLED 1.395 incidenten en 6.049 dodelijke slachtoffers in de regio Amhara. Daarvan beschouwt ACLED 1.101 incidenten als battles, 89 als explosions/ remote violence en 205 als violence against civilians. Drie vierden van het door ACLED opgetekende geweld in Amhara betreft confrontaties tussen gewapende partijen, in zo goed als alle gevallen gevechten tussen Fanomilites en overheidstroepen, voornamelijk de ENDF. Drones vormen een integraal onderdeel van de strijd tegen de Fanomilites, die opereren in afgelegen gebieden die moeilijk toegankelijk zijn voor soldaten. ACLED registreert 44 drone-aanvallen in Amhara. Ongeveer 15% van het door ACLED geregistreerde geweld betreft geweld gericht tegen burgers. ACLED beschouwt 262 incidenten als civilian targeting waarbij 1.044 burgerdoden vallen. Het betreft voornamelijk aanvallen op burgers en in mindere mate seksueel geweld, ontvoeringen en gedwongen verdwijningen. De drie grootste actoren van geweld tegen burgers zijn de ENDF, Fanomilites en onbekende gewapende groepen. Regeringstroepen richten zich tegen jongeren, studenten, landbouwers en personen die verdacht worden van lidmaatschap van, steun aan of sympathie voor de Fanobeweging. Fanomilites richten zich doorgaans tegen personen die (vermeende) banden hebben met de regering, onderwijzers, andere etnische groepen en Soedanese vluchtelingen. Onbekende gewapende groepen vallen eveneens burgers aan, waaronder vluchtelingen en humanitaire hulpverleners.

IOM registreert tussen juli en augustus 2024 166.353 ontheemden in de regio Amhara. Door de onveiligheid is de regio evenwel grotendeels ontoegankelijk. Conflict is de belangrijkste reden voor ontheemding.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Amhara actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Amhara in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ethiopië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Waar uw advocaat nog aanhaalt dat u bij terugkeer gekend zou staan als aanhanger van een protestbeweging en werd vrijgelaten op borg waardoor niet geweten kan zijn wat er u bij terugkeer zou kunnen overkomen, stelt het CGVS dat hier geen concrete vrees aan gekoppeld kan worden. U verklaart namelijk zelf dat u na uw vrijlating geen problemen meer omtrent uw detentie en deelname aan protesten in Ethiopië ervaarde, noch dat u hieromtrent bij terugkeer naar Ethiopië problemen zou krijgen, waardoor het CGVS de opmerking van uw advocaat niet zomaar kan aannemen (CGVS, p. 24).

De documenten die u neerlegt vermogen bovenstaande conclusies niet te veranderen. De politiebrieff, uw medische vergunning als farmaceut en uw huwelijkscertificaat werden reeds besproken. Wat betreft uw Ethiopische identiteitsdocument, uw geboortecertificaat en het geboortecertificaat van uw dochter, stelt het CGVS dat deze betrekking hebben op uw identiteit die in deze beslissing niet in vraag wordt gesteld. Hetzelfde geldt voor uw scheidingscertificaat, uw diploma, uw medische screening, uw werkervaringsdocument, uw werkbadge en uw belasting document, deze documenten hebben betrekking op uw profiel en dagelijkse leven dat u had in Ethiopië, dat in deze beslissing in se niet in vraag wordt gesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jullie werden verstuurd op 07 november 2025. De opmerkingen op het persoonlijk onderhoud die uw advocaat het CGVS bezorgde, betreffen slechts verduidelijkingen van de jaartallen waarin u en uw dochter zijn geboren, alsook dat u na uw scheiding niet langer met uw eerste man samenwoonde. Deze correcties zijn echter niet verder relevant in het kader van bovenstaande beoordeling. Wat betreft de mededeling vanwege uw advocaat dat u op heden in bezit zou zijn van de originelen van uw huwelijksakte en politiedocument, dient vastgesteld dat dit bovenstaande vaststellingen evenmin weet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota van 11 februari 2026 de Raad verzocht om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Oud artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen of de synthesememorie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2.

De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3.

Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoekster heeft de Raad echter op 19 februari 2026 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van het dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in oud artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Doorheen haar verzoekschrift verwijst ze naar en citeert ze fragmenten uit algemene landeninformatie en persartikels.

3.2. Stukken

3.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende relevante inventaris waarvan de stukken worden toegevoegd:

- "Mail à CGVS met vermelding ontvangst originele documenten: brief van politie en uittreksel huwelijk, dd. 04/12/2025"

- "Kopie/scan van de enveloppe waarin de originele documenten werden verstuurd".

3.2.2. Verzoeker brengt op 13 mei 2025 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waaraan verschillende foto's worden toegevoegd:

3.3. Beoordeling

3.3.1. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.3.2.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Ethiopië gearresteerd te worden door de politie omdat zij wegvluchtte nadat zij werd vrijgelaten op borg en met de belofte haar echtgenoot die lid is van de Fano militie aan te geven, hetgeen ze niet heeft gedaan.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoekster met haar betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in haar verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

3.3.2.2. Vooreerst wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat verzoekster er niet in slaagt het werk van haar echtgenoot bij de Fano milities geloofwaardig te maken.

Zo wordt er in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd dat verzoekster niet concreet kan vertellen over de rol van haar echtgenoot binnen de Fano milities:

"Uw man sloot zich in 2015 (EK) (= 2022-2023, GK) voltijds bij de Fano milities aan waarvoor hij verbleef in Sanja (CGVS, p. 17). U kan echter geen gedetailleerde info geven over het werk dat uw man hier verrichtte. U vertelt slechts dat hij operator was waarbij hij met een geweer op doelwitten diende te schieten (CGVS, p. 18). Dit is nagenoeg het enige concrete dat u over zijn werk kon zeggen en dat is dan nog zeer veralgemenend. U gevraagd in te gaan op de informatie waarover hij u vertelde als hij thuis was – over anti-mijnen en hun activiteiten in de slagvelden – antwoordt u naast de vraag, namelijk dat hij u slechts vertelde dat de oorlog erger zou worden (CGVS, p. 18). Gezien het werk van uw man aan de basis lag van uw problemen en vertrek uit Gondar, kan toch enigszins een zekere kennis worden verwacht over zijn concrete functies en activiteiten, wat hier niet het geval is.

(...)

Waar u stelt dat hij deelnam aan gevechten en werkte als operator en een wapen droeg (CGVS, p. 17-18), kan u hier nergens in uw verklaringen dieper op ingaan. U stelt dat uw man meermaals weg was van huis, maar kan toch nergens iets van concrete gevechten bespreken. U vertelt meermaals over een gevecht in 2015 (EK), maar verklaart geen weet te hebben of hij zou gevochten hebben voor 2015 (EK) (CGVS, p. 18). U gevraagd naar informatie die hij u gaf over gevechten waaraan hij deelnam, stelt u dat hij u die info niet gaf zodat u zich geen zorgen zou maken. Hij vertelde u geen gevoelige geheimen van zijn werk (CGVS, p. 18). Desondanks het CGVS kan begrijpen dat u inderdaad niet alle details van het werk van uw man kan geven, kan echter niet anders dan worden besloten dat uw verklaringen erg beperkt en algemeen blijven."

Verzoekster repliceert dat vastgesteld moet worden dat verweerder enkel rekening houdt met de zaken dewelke zij niet weet, maar geen rekening gehouden heeft met de zaken waarover zij wel kan vertellen. Ze stelt dat zij duidelijk heeft uitgelegd dat zij van haar man weinig concrete informatie kreeg en dit deels was omdat hij haar wou beschermen maar ook deels omdat hij geen gevoelige en geheime informatie wou prijsgeven. Verzoekster benadrukt dat zij evenwel heeft uitgelegd wat de functie was van haar echtgenoot alsook dat hij deelnam aan gevechten en waar deze plaatsvonden. Ze beklemtoont dat zij wel degelijk verteld heeft over het gevecht waarbij haar man concreet betrokken was in Bahardar en dit in tegenstelling tot wat verweerder stelt dat zij geen concrete gevecht kan opnoemen. Verzoekster betoogt dat er vastgesteld moet

worden dat zij wel degelijk een zeker kennis heeft over de tewerkstelling van haar echtgenoot en zij dit ook duidelijk heeft gecommuniceerd.

Met de loutere volharding in haar verklaringen brengt verzoekster geenszins dienstige elementen bij die bovenstaande terechte bevindingen kunnen ontkrachten en haar (overige) gebrekkige verklaringen kunnen verschonen. De Raad benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die nauwkeurige verklaringen kan afleggen over zaken die de kern uitmaken van zijn vrees, in casu de werkzaamheden van verzoeksters echtgenoot bij de Fano militie.

Vervolgens bemerkt de commissaris-generaal inzake de beweerde werkzaamheden van verzoeksters echtgenoot bij de Fano nog met reden:

“U kent geen collega’s van uw man bij Fano, noch hebt u er ooit ontmoet (CGVS, p. 19). U hebt ook geen weet noch ooit gevraagd naar of uw broers die ook actief waren bij de fano milities weet hadden van (de positie van) uw man binnen de Fano milities in Gonder (CGVS, p. 18). In acht name dat uw man reeds sinds 2009 (EK) lid was bij Fano en u pas in 2016 (EK) vertrok uit uw land, is het bevreemdend dat u zich nooit zulke informatie eigen hebt kunnen maken of hier interesse in hebt getoond.”

Verzoekster betoogt dat zij wel namen heeft genoemd van personen die aangesloten waren en dus effectief collega’s van haar echtgenoot waren. Ze repliceert dat verweerder hier niet dieper op is ingegaan en zij nog andere personen had kunnen opnoemen maar verweerder verder enkel gevraagd heeft of zij voor de definitieve aansluiting van haar echtgenoot bij de Fano (in 2015 EK) collega’s had ontmoet, hetgeen niet het geval was. Verzoekster vervolgt dat er evenwel ook vastgesteld moet worden dat haar broers overleden zijn enkele maanden na de definitieve aansluiting van haar man bij de Fano zodat het bijzonder onredelijk is te stellen dat zij niet aan haar broers gevraagd zou hebben naar de positie van haar echtgenoot binnen de Fano milities. Ze betoogt dat verweerder er niet van kan uitgaan dat zij alle informatie bij haar broers had moeten verkrijgen. Verzoekster beklemtoont dat zij reeds langer aangesloten waren bij Fano en dus niet steeds beschikbaar waren. Ze betoogt dat bovendien de tijdsperiode waarin haar echtgenoot zich definitief aansloot bij de Fano en waarbij haar broers nog in leven waren amper drie maand is.

Verzoekster kan met de loutere bekritisering van bovenstaande pertinente overwegingen in de bestreden beslissing hier geenszins een ander licht op werpen. Immers kan verzoekster allerminst haar gebrekkige kennis over de collega’s van haar echtgenoot verschonen daar er uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zij tweemaal gevraagd werd of zij collega’s van haar man bij de Fano heeft ontmoet zonder dat er verwezen werd naar de periode voor 2015 EK en zij geen concrete verklaringen hierover kon afleggen maar louter op algemene wijze verwees naar Fano-leden die in hun buurt waren in 2015 EK (persoonlijk onderhoud van 4 november 2025, p. 18- 19).

Vervolgens stipt de Raad aan dat verzoekster met de verwijzing naar de ‘definitieve aansluiting’ van haar echtgenoot bij de Fano geenszins een afdoende verklaring kan bieden voor het feit dat zij haar broers eerder nooit bevraagd heeft over de rol van haar echtgenoot bij de Fano daar zij verklaarde dat haar echtgenoot zich reeds in 2009 EK had aangesloten bij de Fano milities en uit haar verklaringen op het CGVS redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij ook reeds actief was vóór de vermeende ‘definitieve aansluiting’ in 2015 EK bij de Fano milities (persoonlijk onderhoud, p. 14, p. 17- 18).

Verder wordt er in de bestreden beslissing op terechte wijze gemotiveerd dat verzoekster weinig informatie kan geven over de Fano milities binnen haar regio Gondar:

“Niettegenstaande u wel algemene info kan geven over de oprichting van de Fano in het algemeen, stelt u zelf dat u niet veel gedetailleerde kennis hebt, gezien het reeds een tijd geleden is (persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 4 november 2025, p. 15). Inzake de structuur en werking van de Fano milities in uw regio, zijnde Gondar, kan u echter weinig tot geen informatie geven. U weet slechts dat er militaire trainingen worden gegeven buiten de stad en dat de leider van de Fano in Gondar D. heet (CGVS, p. 15). Opnieuw zegt u geen diepe kennis te hebben (CGVS, p. 15). Van iemand wiens man meer dan vijf jaar lid was van de Fano milities, uiteindelijk besloot er voltijds bij te gaan en vervolgens problemen kreeg hierdoor, kan meer kennis worden verwacht.”

Verzoekster repliceert dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud heel wat concrete informatie heeft gegeven waarvan zij wel kennis heeft en dit heeft kunnen bespreken. Ze betoogt dat hierbij bovendien benadrukt moet worden dat zij zelf helemaal niet actief was, noch politieke interesses had zodat het niet meer dan normaal is dat zij vooral algemene kennis heeft.

Verzoekster slaagt er met de loutere verwijzing naar haar verklaringen op het CGVS waarmee reeds rekening werd gehouden niet in bovenstaande pertinente bemerkingen te ontkrachten. De Raad stipt wederom aan dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die nauwkeurige verklaringen aflegt over kernelementen van zijn vrees, in casu de Fano milities in verzoeksters regio en dit te meer verzoekster broers had die sinds 2008 EK lid waren bij de Fano en haar echtgenoot met wie zij gehuwd is sinds 2011 EK tevens lid was van de Fano sinds 2009 EK (persoonlijk onderhoud van 4 november 2025, p. 12, p. 14). Waar verzoekster nog betoogt dat zij geen politieke interesse had, stipt de Raad evenwel aan dat zij verklaarde deelgenomen te hebben aan een demonstratie en hiervoor te zijn gearresteerd (persoonlijk onderhoud, p. 24). Verzoekster weet in deze gegeven omstandigheden dan ook in geen geval haar gebrekkige verklaringen over de Fano milities in haar regio te verschonen.

3.3.2.3. Vervolgens wordt er in de bestreden beslissing met reden aangestipt dat aangezien verzoekster het profiel van haar echtgenoot niet aannemelijk heeft gemaakt, de geloofwaardigheid van haar problemen onherstelbaar ondergraven worden en dit nog verder bevestigd wordt door volgende weigeringsmotieven.

Zo bemerkt de commissaris-generaal terdege dat er vragen gesteld kunnen worden bij verzoeksters acties overheen de periode waarin haar problemen plaatsvonden:

“Het CGVS stelt zich vragen bij uw acties overheen de periode waarin uw problemen plaatsvonden. U verklaarde dat u reeds op 9 maart 2023 (GK) ontslag nam door het toenemende gevaar nadat uw man vertrok naar de Fano milities, waarna de politie meermaals bij u thuis kwam en u niet langer thuis kon verblijven, maar telkens bij anderen overnachtte tot u Gondar verliet op 8 november 2023 (GK). Hiertegenover is het echter niet logisch dat u ondanks u zich verborg en voorzorgsmaatregelen nam, dat u tegelijkertijd ook nog verklaarde deel te hebben genomen aan een protest in juni 2023 waarna u werd gearresteerd. Uw eigen handelingen stroken niet met de gevaarlijke context waar u voor zichzelf over verklaarde.”

Verzoekster betoogt dat desondanks zij er voor probeerde te zorgen dat zij niet zou worden gevonden, de plotse dood van haar broers hier een extreem grote rol in hebben gespeeld. Ze stelt dat hier helemaal niet op werd ingegaan door verweerder tijdens het persoonlijk onderhoud en zij dit niet in detail heeft kunnen uiteenzetten. Verzoekster meent dat zij niet de indruk kreeg dat dit een belangrijk element was gelet op het feit dat er over deze protesten geen verder vragen gesteld werden. Verzoekster betoogt dat het geweld waardoor haar broers gedood werden alsook de incidenten en het geweld dat daarop volgde, evenwel de grote aanzet was voor haar om deel te nemen aan de protesten. Ze vervolgt dat zij evenwel duidelijk aangaf dat zij en anderen werden gearresteerd omwille van hun deelname aan protesten. Verzoekster betoogt dat het wel degelijk logisch en op zijn minst redelijk te noemen is dat de politiediensten op dat ogenblik deze zaak administratief wensten af te handelen door haar op borg vrij te laten en met een vermaning om in het vervolg niet meer te mogen deelnemen aan protesten. Verzoekster besluit dat de context van haar arrestatie immers anders was dan toen zij werd gearresteerd door de werkzaamheden van haar echtgenoot.

Verzoekster brengt met de loutere herhaling van de reeds uiteengezette feiten en verdere post factum nuanceringen geenszins overtuigende elementen bij die verweerders correcte bemerkingen kunnen ombuigen. De kritiek van verzoekster dat verweerder geen verdere vragen gesteld heeft over haar deelname aan de protesten is niet dienstig daar haar geen gebrekkige verklaringen hierover verweten worden doch haar verklaringen niet aannemelijk zijn bevonden gelet op haar acties binnen de door haarzelf geschetste gevaarlijke context. Het betoog dat verzoekster demonstreerde omwille van de dood van haar broers en het geweld kan in de gegeven omstandigheden allermist een afdoende verklaring bieden voor haar deelname aan de protesten. Immers lijkt het weinig aannemelijk dat zij dergelijke ingrijpende voorzorgsmaatregelen zou nemen zoals haar werkzaamheden stopzetten en niet meer thuis overnachten maar dan wel zou deelnemen aan protesten waarbij zij redelijkerwijze in contact zou komen met politiediensten die zij juist wou ontlopen (persoonlijk onderhoud van 4 november 2025, p. 9) terwijl verzoekster overigens verklaarde niet politiek actief te zijn (persoonlijk onderhoud, p. 10) waaromtrent in het verzoekschrift nog wordt aangegeven dat verzoekster evenmin politieke interesse had (verzoekschrift, punt 4.3.2.).

Voorts wordt er in de bestreden beslissing met reden geoordeeld:

“Het is niet geloofwaardig dat u zogenaamd de politie vreesde en onderdook, terwijl u vervolgens door deze protesten werd gearresteerd en reeds na twee weken werd vrijgelaten op borg (CGVS, p. 24 en verklaring DVZ). Het is simpelweg niet aannemelijk dat u zogenaamd de politie vreesde, maar dat wanneer zij u arresteren na dit protest – niet eens omwille van de Fano associatie van uw man – u simpelweg wordt vrijgelaten op borg zonder hieromtrent later nog problemen te hebben ervaren (CGVS, p. 24). Dat u hen enerzijds vreest en zich voor hen verbergt, maar dat zij anderzijds wanneer zij u arresteren geen gevolg geven aan enige problemen met uw man, doet afbreuk aan de geloofwaardig van uw relaas en de vrees waarover u verklaart.

Het handelen van de politie is niet logisch binnen uw relaas. Waar u stelt dat de politie langs kwam sinds uw man vertrok naar de Fano milities in maart 2023 waardoor u niet meer thuis kon verblijven, is het bevreemdend dat u in september 2023 (GK) na uw arrestatie zomaar werd vrijgelaten op voorwaarde dat u hen uw man kon bezorgen (CGVS, p. 20-23). Het is niet logisch dat u zogenaamd sinds maart 2023 (GK) ondergedoken zou hebben geleefd omdat zij u benaderden op zoek naar uw man, en wanneer zij u vervolgens konden arresteren in september 2023 (GK) u vervolgens alweer op borg vrij lieten (CGVS, p. 20 en 24). U vertrok meteen richting Addis Abeba (CGVS, p. 20). Ondanks u bij uw laatste vrijlating een document diende te ondertekenen, is het niet aannemelijk dat zij u zogenaamd al die tijd zochten en bedreigden, maar uiteindelijk zo goed als geen gevolg gaven aan deze bedreigingen wanneer u éénmaal vast zat in de gevangenis. U kan wanneer u hierover wordt gevraagd, dit ook niet verklaren (CGVS, p. 23).

Dat u na uw vrijlating in juni 2023 nog enkele maanden in Gondar verbleef vooraleer u een dreigbrief ontving op 12 september 2023 (GK) om vervolgens pas op 9 oktober 2023 (GK) later te vertrekken richting Addis Abeba, doet blijken dat uw vrees niet urgent was om Gondar ‘snel’ te ontluchten. Waar uw man reeds sinds 2016-2017 bij de fano milities zat, hen in februari 2023 voltijds vervoegde, u reeds in maart 2023 ontslag

nam, en u werd gearresteerd en vrijgelaten in juni 2023, is het niet aannemelijk dat er toch nog dermate veel tijd verstreek in acht name van uw vrees waarover u vertelt. Bovendien vertrok u uiteindelijk maar op 18 november, bijna twee maanden na uw tweede arrestatie, uit Ethiopië (CGVS, p. 20)."

In dit verband wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verzoekster niet zomaar werd vrijgelaten doch zij een borg diende te betalen en zij tevens een document moest ondertekenen waarin zij aangaf haar man te zullen aangeven. Verzoekster betoogt dat het dan ook logisch is dat de politiediensten op deze manier hoopten te kunnen achterhalen waar zij heen ging om haar wellicht te kunnen volgen/in de gaten te houden, om op die manier te proberen haar echtgenoot te vinden. Ze stelt dat het nadien even duurde alvorens zij haar vertrek kon regelen, hetgeen de absoluut niet zo lange tijd verklaart waarbij zij nog even in Ethiopië verbleef. Verzoekster benadrukt dat zij er alles aan deed om ondergedoken te leven, zodat zij niet zomaar thuis heeft afgewacht tot haar vertrek.

Met wederom de loutere volharing in haar verklaringen op het CGVS brengt verzoekster geenszins valabele elementen bij die een ander licht kunnen werpen op de correcte bevindingen van het CGVS en het weinig aannemelijk handelen van de politie en haar vertrek van reeds twee maanden na de tweede arrestatie op afdoende wijze kunnen verklaren. De Raad merkt hierbij op dat het weinig aannemelijk is dat de politie een dreigbrief verstuurde in september 2023 doch zij dan wel geen concreet gevolg gaven aan verzoeksters Fano associatie na haar arrestatie twee maanden voordien in juni 2023 door haar deelname aan een protest, ondanks dat zij omwille van deze reden juist onderzoek vanaf maart 2023 en de politie haar man reeds sinds oktober 2022 in de gaten hield (persoonlijk onderhoud van 4 november 2025, p. 9, p. 20, p. 22). Daarnaast lijkt het eveneens weinig aannemelijk dat de politie na de arrestatie van verzoekster in september 2023 haar op borg en mits het ondertekenen van een document zou vrijlaten daar zij sinds maart 2023 ondergedoken moest leven en zij haar dus een geruime periode zochten. De Raad treedt de commissaris-generaal eveneens bij waar die op terechte wijze opmerkt dat verzoekster nog twee maanden na de arrestatie in september 2023 in Ethiopië verbleef waaruit bijgevolg geenszins een urgente vrees voor vervolging kan blijken.

Verder motiveert de commissaris-generaal op correcte wijze:

"Tijdens het onderhoud op het CGVS stelde u dat u ontslag nam in maart 2023, zeven maanden voor uw vertrek, als farmaceut doordat u uw job niet langer kon uitvoeren ten gevolge van de problemen en dreigingen die opkwamen nadat uw man zich volledig bij de Fano milities aansloot (CGVS, p. 9). Bij DVZ verklaarde u echter dat u vijf maanden voor uw vertrek bij de apotheek stopte ten gevolge van de oorlog (zie verklaring DVZ, vraag 7). Uw verklaringen komen niet overeen. U legt tevens uw vergunning als farmacist - 'Professional Registration and Licensing Certificate' - neer. Echter, opmerkelijk genoeg blijkt dit document afgeleverd te zijn op 10/05/2023 (GK). U verklaarde evenwel ontslag te hebben genomen in maart 2023 (GK), en nadien soms bij vrienden, kennissen of uw tante ging overnachten omdat u vreesde gearresteerd te worden wanneer ze uw man bij u thuis kwamen zoeken (CGVS, p. 9-10). Dat u een document neerlegt waaruit blijkt dat u uw vergunning in mei 2023 nog liet vernieuwen bij de Ethiopische autoriteiten, doet dan ook verder fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. In dit kader dient tevens opgemerkt dat ook het door u neergelegde huwelijkscertificaat, afgeleverd blijkt op 22 mei 2023 (GK), een moment nadat u in maart 2023 beweerdelijk soms bij vrienden, kennissen of uw tante ging overnachten omdat u vreesde gearresteerd te worden wanneer ze uw man bij u thuis kwamen zoeken. U verklaarde een laatste keer gezien te hebben gehad met uw man op 22 februari 2023 (GK) [15 yekatit 2015 EK, CGVS, p. 19]. Er kan niet ingezien worden waarom u in mei 2023 uw huwelijk met uw man op 25 augustus 2019 (GK) nog zou laten registreren bij de Ethiopische autoriteiten, gezien uw verklaringen op dat moment reeds ernstige problemen te hebben ondervonden met de Ethiopische autoriteiten net omwille van uw man en zijn activiteiten voor Fano."

Verzoekster repliceert dat zij in haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) al heel duidelijk aangaf dat zij problemen kende omwille van het werk van haar echtgenoot. Ze betoogt dat het dus niet klopt dat zij louter zou hebben vermeld dat zij vertrok omwille van de oorlog. Wat betreft de vernieuwing van haar werkvergunning, betoogt verzoekster dat zij hier jammer genoeg niet mee geconfronteerd werd tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster stelt dat zij dan had kunnen uitleggen dat zij inderdaad ontslag nam maar dat zij op dat ogenblik nog niet wist dat ze ook het land definitief zou verlaten. Verzoekster licht toe dat zij er immers eerst nog van uit ging dat de stopzetting van haar werk slechts tijdelijk zou zijn en dat zij beseftte dat indien zij later opnieuw aan de slag zou willen gaan, haar werkvergunning cruciaal zou zijn geweest. Verzoekster beklemtoont dat zij zonder deze vergunning immers niet meer opnieuw zou kunnen beginnen werken in de farmaceutische sector en dat dit dan ook de reden is waarom zij de hernieuwing heeft gevraagd en verkregen. Verzoekster betoogt dat de hernieuwing van deze vergunning ook enige tijd in beslag neemt en dat ook wat betreft de afgifte van het uittreksel van haar huwelijksakte dit niet meer dan logisch is. Ze betoogt dat zij immers een uittreksel (afgeleverd in mei) hiervan opvroeg, zodat zij al de nuttige documenten bij zich zou kunnen hebben. Verzoekster geeft aan dat zij dergelijk document vrij eenvoudig kon bekomen bij de lokale diensten dewelke niets te maken hebben met politie. Verzoekster besluit dat verweerder dan ook foutief stelt dat zij haar huwelijk nog in mei liet registreren. Ze betoogt dat dit niet correct is en uit het document duidelijk blijkt dat dit uittreksel in mei werd afgeleverd.

Verzoekster slaagt er niet in afbreuk te doen aan verweerdere terechte bevindingen en gevolgtrekkingen. Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoeksters betoog dat zij bij de DVZ reeds aangaf problemen te kennen omwille van de werkzaamheden van haar echtgenoot geenszins dienstig is als repliek op de hoger weergegeven motieven daar haar in dit verband geen gebrekkige of inconsistente verklaringen worden verweten doch haar evenwel incoherente verklaringen bij de DVZ en op het CGVS verweten worden inzake de reden voor en het tijdstip van haar ontslag als farmaceut. Waar verzoekster nog betoogt dat zij niet geconfronteerd werd met haar tegenstrijdige verklaringen inzake het stopzetten van haar werk in maart 2023 en de aanvraag tot vernieuwing van haar vergunning in mei 2023, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal niet belet wordt om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee een verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Bovendien heeft verzoekster door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de kritiek van de commissaris-generaal en door het instellen van voorliggend beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om op de vastgestelde tegenstrijdigheid te reageren. Voorts valt verzoeksters betoog dat zij een vernieuwing aanvraagde omdat zij niet gedacht had het land te moeten verlaten geenszins te rijmen met haar verklaringen ondergedoken te moeten leven uit vrees voor vervolging door de politie daar zij deze hernieuwing bij Ethiopische autoriteiten moest aanvragen.

Wat betreft haar betoog inzake de registratie van haar huwelijk, kan verzoekster allerm minst overtuigen daar in dit huwelijkscertificaat uitdrukkelijk geschreven staat dat het huwelijk geregistreerd werd op 22 mei 2023 en het certificaat werd afgegeven op diezelfde dag (zie administratief dossier, groene map, stuk 3).

Tot slot wordt er in de bestreden beslissing aangaande de neergelegde brief van de politie als volgt overwogen:

“Allereerst hebben zulke documenten slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat uit bovenstaande vaststellingen niet het geval blijkt te zijn. Tevens betreft het slechts een kopie waarvan de bewijswaarde niet kan worden nagegaan. Volledigheidshalve, kan in dit kader ook gewezen worden op de hoge graad van corruptie in Ethiopië (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en de vaststelling dat kleinschalige corruptie endemisch is in Ethiopië. Omwille hiervan is het dan ook zo goed als onmogelijk om de authenticiteit van Ethiopische documenten na te gaan. Gezien uw verklaringen met betrekking tot de door u beweerde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig bevonden worden, kan dit document uw beweringen dan ook niet staven.”

Verzoekster repliceert dat zij nadat zij werd gevraagd waar het origineel van dit document was, dit heeft opgevraagd aan haar familie. Verzoekster stelt dat zij deze brief dan ook verkreeg via de zoon van de zus van haar man, de heer M. S. en de originele politiebrieven evenals het origineel uittreksel van de huwelijksakte per DHL werd toegestuurd. Verzoekster benadrukt dat dit aan verweerder gecommuniceerd werd via mail. Ze stelt dat in de bestreden beslissing evenwel nog verkeerdelijk gesteld wordt dat zij slechts een kopie van deze brief voorlegt, waardoor de bewijswaarde niet kan worden nagegaan. Verzoekster betoogt dat indien verweerder dit correct en zorgvuldig had willen nagaan, een afspraak had kunnen gemaakt worden teneinde deze originele documenten neer te leggen. Ze stelt dat dit niet gedaan werd en evident dan achteraf haar niet verweten kan worden dat zij slechts kopieën zou neergelegd hebben. Verzoekster besluit dat bovendien zij van alle andere documenten ook originelen voorgelegd had tijdens haar persoonlijk onderhoud, zodat zij haar medewerkingsplicht zeer correct is nagekomen.

De Raad wijst er hierbij op dat neergelegde documenten samen met de verklaringen en algemene landeninformatie moeten worden beoordeeld in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Hoewel verzoekster terecht opwerpt dat het CGVS de originele versie van de brief van de politie werd bijgebracht.

De Raad treedt verweerder bij waar die in zijn nota van 11 februari 2026 met reden opmerkt dat het feit dat verzoekster een originele versie van de politiebrieven ter beschikking heeft hoe dan ook geen afbreuk doet aan de terechte weigeringsmotieven in de bestreden beslissing waarbij geen geloof gehecht wordt aan verzoeksters vluchtrelaas daar documenten slechts een ondersteunde werking hebben. In verweerdere nota wordt voorts met reden aangestipt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de bewijswaarde van Ethiopische documenten relatief is gelet op de hoge graad van corruptie in Ethiopië hetgeen verzoekster geenszins betwist noch weerlegt.

Er wordt in dit verband er nog aan herinnerd dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontszeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, quod in casu (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Daarenboven wijst de Raad er nog op dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij de originele brief van de politie per ongeluk in de valies van haar dochter heeft gestoken, die bij haar grootmoeder verblijft en zij een foto naar haar heeft gestuurd (persoonlijk onderhoud van 4 november 2025, p. 20- 21). Verzoekster hetgeen niet meteen te rijmen valt met de uitleg in het verzoekschrift dat de zoon van de zus van haar man dit naar haar heeft verstuurd.

3.3.2.4. Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad volgende overwegingen tot de zijne:

“Waar uw advocaat nog aanhaalt dat u bij terugkeer gekend zou staan als aanhanger van een protestbeweging en werd vrijgelaten op borg waardoor niet geweten kan zijn wat er u bij terugkeer zou kunnen overkomen, stelt het CGVS dat hier geen concrete vrees aan gekoppeld kan worden. U verklaart namelijk zelf dat u na uw vrijlating geen problemen meer omtrent uw detentie en deelname aan protesten in Ethiopië ervaarde, noch dat u hieromtrent bij terugkeer naar Ethiopië problemen zou krijgen, waardoor het CGVS de opmerking van uw advocaat niet zomaar kan aannemen (CGVS, p. 24).”

3.3.2.5. Waar voor het eerst in het verzoekschrift een “nieuw element” inzake seksueel misbruik wordt aangehaald, wijst de Raad op het volgende.

Thans in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat verzoekster door de politie gedurende de periode dat zij aan huis kwamen om te vragen naar haar echtgenoot, stelselmatig seksueel misbruikt werd en dit gegeven ernstige gevolgen heeft voor haar functioneren. Er wordt betoogd dat dit ook de reden is waarom zij hier op heden nog niet over heeft durven spreken en verdere details met haar advocaat ook niet besproken konden worden door het extreem psychisch lijden. Er wordt gesteld dat verzoekster werd doorverwezen naar professionele hulp ten einde dit bespreekbaar te maken.

De Raad oordeelt dat aan deze post factum ponering in de huidige stand van zaken geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent in de eerste plaats dat er ernstig afbreuk wordt gedaan aan verzoeksters algemene geloofwaardigheid en aan dit nieuw element nu verzoekster eerder geenszins gewag heeft gemaakt slachtoffer te zijn geweest van seksueel misbruik. Hoewel de Raad kan begrijpen dat voor een verzoeker om internationale bescherming het afleggen van verklaringen over traumatische gebeurtenissen zoals seksueel misbruik een gevoelige materie betreft, moet erop gewezen worden dat van een verzoeker om internationale bescherming alsnog redelijkerwijze verwacht kan worden dat die de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek zo snel mogelijk en spontaan aanbrengt. Hij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekster noch bij de DVZ noch op het CGVS of later middels de opmerkingen bij haar gehoor melding heeft gemaakt van het seksuele misbruik door de politie. Verzoekster werd evenwel op het CGVS, alwaar zij expliciet werd gewezen op het vertrouwelijk karakter van het onderhoud, omstandig gevraagd waarom zij Ethiopië heeft verlaten en zij niet kan terugkeren, zij nog iets wil toevoegen en werd bij de afsluiting van het gehoor wederom expliciet gevraagd of zij alle redenen heeft verteld waarom zij een beschermingsverzoek heeft ingediend waarop zij steeds positief antwoordde (persoonlijk onderhoud van november 2025, p. 2, p. 20, p. 24). Verzoekster werd overigens tevens reeds bij de DVZ gewezen op het belang van nauwkeurige verklaringen (cf. Vragenlijst, punt 1 voorafgaand advies).

Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekster geen stukken heeft bijgebracht ter staving van haar mentale toestand laat staan van enige invloed hiervan op haar deelname aan de asielprocedure en op haar verklaringen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen weet verzoekster geenszins te overtuigen seksueel misbruikt te zijn door de politie.

3.3.2.6. De Raad meent dat de overige door verzoekster neergelegde documenten op het CGVS en de overgemaakte opmerkingen inzake de notities van het persoonlijk onderhoud zoals nogmaals toegevoegd aan het verzoekschrift geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

Verzoekster beklemtoont de neergelegde documenten en bekritiseert verweerders vormelijke appreciatie doch brengt geenszins valabele argumenten bij die deze vormelijke alsook inhoudelijke beoordeling van de documenten die steun vindt in de beschikbare landeninformatie, kunnen ombuigen.

Waar verzoekster middels haar aanvullende nota verschillende foto's bijbrengt ter staving van de werkzaamheden van haar echtgenoot bij de Fano, oordeelt de Raad dat uit deze foto's niet kan afgeleid worden in welke omstandigheden of welke periode deze foto's daadwerkelijk werden gemaakt. Foto's zijn immers slechts een momentopname en tonen geenszins de concrete omstandigheden aan waarin ze genomen zijn. Zij kunnen bovendien eenvoudig geësceneerd worden en bieden geen garantie over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld noch kunnen ze worden geverifieerd. Verzoekster slaagt er met deze enkele foto's dan ook geenszins in een ander licht te werpen op haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas waaronder de ongeloofwaardig bevonden werkzaamheden van haar echtgenoot bij de Fano gelet op haar gebrekkige, vage, beperkte verklaringen hieromtrent.

3.3.2.7. Waar verzoekster voor het eerst in haar aanvullende nota opmerkt dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud werd bijgestaan door een tolk van “Tigra afkomst” hetgeen ertoe heeft geleid dat zij zich geremd voelde om uit te wijden inzake haar relaas gelet op het gebrek aan psychologische veiligheid, kan zij in geen geval overtuigen.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat in zoverre hiermee de inhoud wordt betwist van het gehoorverslag op het CGVS, de bewijslast bij verzoekster zelf ligt waartoe zij in casu in gebreke blijft (RvS nr. 15.077 van 27 oktober 2022). De Raad wijst er immers op dat verzoekster op basis van oud artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet, waarop zij tijdens haar onderhoud werd gewezen (persoonlijk onderhoud, p. 2, 25) de mogelijkheid werd gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van deze notities van het persoonlijk onderhoud, hetgeen zij heeft benut zonder bij deze overgemaakte opmerkingen d.d. 10 november 2025 en 14 november 2025 enigszins tolkproblemen of problemen op vlak van “psychologische veiligheid” aan te halen.

De Raad stelt verder vast dat uit het gehoorverslag blijkt dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied en er kan hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. Verzoekster maakte tijdens haar gehoor (noch in het kader van de opmerkingen daarbij zoals hierboven aangestipt) nergens gewag van enig probleem met de tolk wegens diens herkomst of wegens eng andere reden. Integendeel, verzoekster verklaarde uitdrukkelijk de tolk goed te begrijpen en zich mentaal en fysiek sterk genoeg te voelen om het interview te doen alsook dat zij alle redenen heeft kunnen geven waarom ze asiel aanvraagt (persoonlijk onderhoud, p. 2, 24-25).

Dat de vastgestelde onaannemelijkheden, tegenstrijdigheden en verzoeksters gebrekkige verklaringen en omissies te wijten zouden zijn aan de afkomst van de tolk is gelet op bovenstaande vaststellingen weinig overtuigend. Verzoekster kan met dergelijke post factum kritiek inzake de tolk op het CGVS die niet kan aangenomen worden geenszins afbreuk doen aan de hoger weergegeven weigeringsmotieven.

3.3.2.8. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoekster.

De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op de doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigd aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen. Ook is artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 inhoudelijk hetzelfde aan artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, § 2, a), b) de omzetting is.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door

zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

In casu kan gewezen worden op volgende analyse in de bestreden beslissing:

“Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Amhara beoordeeld te worden. Het Commissariaat-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict-gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “ETHIOPIE. Veiligheidssituatie in Amhara” van 14 mei 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_veiligheidssituatie_in_amhara_20250514.pdf) blijkt dat de onrust en het geweld in de regionale staat Amhara tussen het federale leger en de ordetroepen enerzijds en de Fano (gewapende groepen van etnisch-nationalistische Amhara) anderzijds voortkomt uit verschillende grieven, waaronder een gebrek aan legitimiteit van de federale en regionale autoriteiten, het Cessation of Hostilities Agreement (COHA) dat een einde maakte aan de oorlog in de noordelijke regio Tigray en waarbij Amhara niet betrokken werd, en de beslissing om de regionale paramilitaire Amhara Special Forces (ASF) te ontbinden. De ontbinding van de ASF – als onderdeel van een landelijke reorganisatie van de regionale strijdkrachten – in april 2023 lokt gewapend verzet uit in de regio Amhara. Veel Amhara hebben het gevoel dat het besluit om de regionale speciale troepen te ontbinden niet in het hele land op uniforme wijze wordt geïmplementeerd, maar specifiek gericht is op de ASF als onderdeel van een strategie van de (in hun ogen) door Oromo gedomineerde federale regering om de politieke en militaire kracht van de regio te ondermijnen. Veel ASF-soldaten weigeren het bevel tot ontbinding op te volgen en sluiten zich aan bij de Fanomilities. Na maanden van spanning en sporadische gevechten breken begin augustus 2023 in grote delen van de regio hevige gevechten uit, waarbij Fanomilities erin slagen een aantal grote steden tijdelijk te bezetten, waaronder de regionale hoofdstad Bahir Dar, Gondar en Lalibela. Op vraag van de toenmalige regionale president zet de Ethiopian National Defence Force (ENDF) een groot aantal troepen in om de Fano te bekampen en de controle over de steden te heroveren. De Fano hergroepeeren zich daarop in plattelandsgedebieden, waar ze aanzienlijke steun van de bevolking genieten, die hen als noodzakelijk beschouwen voor de gemeenschappelijke verdediging. Op 4 augustus 2023 roept de federale regering de noodtoestand uit in de regio Amhara.

Hoewel de noodtoestand sinds juni 2024 niet langer van kracht is, gaat het conflict onverminderd verder. De opstandelingen betwisten de federale en regionale controle in een groot deel van Amhara, al concentreert het geweld zich voornamelijk in het zuiden van de regio. De zuidelijke zones West- en Oost-Gojjam en Noord-Shewa zijn het zwaarst getroffen, gevolgd door de zones Noord-Wello, Centraal- en Zuid-Gondar. De autoriteiten en het leger hebben nauwelijks nog controle over het platteland en beperken zich voornamelijk tot de steden en het controleren van strategische wegen en essentiële infrastructuur. De Fanomilities voeren vanuit het platteland voornamelijk hit-and-run-aanvallen, sabotageacties en hinderlagen uit tegen overheidsdoelwitten, zoals ENDF konvooien en overheidsfunctionarissen, en steden.

Voor de periode van 1 maart 2024 tot 28 februari 2025 registreert ACLED 1.395 incidenten en 6.049 dodelijke slachtoffers in de regio Amhara. Daarvan beschouwt ACLED 1.101 incidenten als battles, 89 als explosions/ remote violence en 205 als violence against civilians. Drie vierden van het door ACLED opgetekende geweld in Amhara betreft confrontaties tussen gewapende partijen, in zo goed als alle gevallen gevechten tussen Fanomilities en overheidstroepen, voornamelijk de ENDF. Drones vormen een integraal onderdeel van de strijd tegen de Fanomilities, die opereren in afgelegen gebieden die moeilijk toegankelijk zijn voor soldaten. ACLED registreert 44 drone-aanvallen in Amhara. Ongeveer 15% van het door ACLED geregistreerde geweld betreft geweld gericht tegen burgers. ACLED beschouwt 262 incidenten als civilian targeting waarbij 1.044 burgerdoden vallen. Het betreft voornamelijk aanvallen op burgers en in mindere mate seksueel geweld, ontvoeringen en gedwongen verdwijningen. De drie grootste actoren van geweld tegen burgers zijn de ENDF, Fanomilities en onbekende gewapende groepen. Regeringstroepen richten zich tegen jongeren, studenten, landbouwers en personen die verdacht worden van lidmaatschap van, steun aan of sympathie voor de Fanobeweging. Fanomilities richten zich doorgaans tegen personen die (vermeende) banden hebben met de regering, onderwijzers, andere etnische groepen en Soedanese vluchtelingen. Onbekende gewapende groepen vallen eveneens burgers aan, waaronder vluchtelingen en humanitaire hulpverleners.

IOM registreert tussen juli en augustus 2024 166.353 ontheemden in de regio Amhara. Door de onveiligheid is de regio evenwel grotendeels ontoegankelijk. Conflict is de belangrijkste reden voor ontheemding.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de regio Amhara complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Amhara actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Amhara in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar de regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ethiopië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoekster bekritiseert de door verweerder gehanteerde landeninformatie doch toont hiermee en met de door haar aangebrachte informatie die in dezelfde lijn ligt als de reeds beschikbare landeninformatie niet aan dat de door verweerder geraadpleegde informatie onjuist of achterhaald is en/of dat er zich een andere conclusie opdringt. De in het verzoekschrift geciteerde ACLED gegevens hebben overigens betrekking op het ganse grondgebied van Ethiopië en niet uitsluitend op de regio Amhara vanwaar verzoekster afkomstig is. Hieruit blijkt dat er zich in de periode van 7-20 juni 2025 welgeteld één incident van violence against civilians heeft voorgedaan in Amhara, en geen veertien zoals in het verzoekschrift verkeerdelijk wordt geïnsinueerd.

Verzoekster brengt, gelet op de vaststellingen onder 3.3.2., met de volharding in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas waaronder de onaannemelijke werkzaamheden van haar echtgenoot bij de Fano en met de verwijzing naar haar profiel en afkomst evenals met de verwijzing naar het profiel van haar broers geen dienstige elementen bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande terechte bevindingen. Waar verzoekster nog gewag maakt de aansluiting van haar broers bij de Fano hetgeen volgens haar eveneens relevant is bij de vraag naar persoonlijke omstandigheden, moet nog opgemerkt worden dat verzoekster op het CGVS uitdrukkelijk verklaarde dat zij nooit problemen heeft gekend omwille van het Fano-lidmaatschap van haar broers, die luidens haar verklaringen op 10 mei 2023 om het leven zijn gekomen (persoonlijk onderhoud, p. 11, 13-14).

Voor zover verzoekster het vermeende seksueel misbruik aanmerkt als een persoonlijke omstandigheid, wordt benadrukt dat aan dit laattijdig ingeroepen asielmotief geen geloof kan worden gehecht (cf. supra).

Met het voorts louter verwijzen naar algemene informatie over geweld tegen gezondheidswerkers in de regio Amhara, toont verzoekster evenmin aan dat zij bij een terugkeer een groter risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in haar regio van herkomst, te meer nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij voor haar komst naar België gevisieerd of vervolgd werd omwille van haar werkzaamheden als farmaceut waarvoor zij overigens nog een hernieuwing van haar vergunning heeft aangevraagd en verkregen (cf. groene map met documenten, stuk 7).

De Raad moet vaststellen dat verzoekster aldus geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in haar hoofde het risico op ernstige schade verhogen.

In hoofde van verzoekster kan bijgevolg actueel geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in aanmerking worden genomen.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster komt evenmin in aanmerking voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Evenmin maakt verzoekster een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

3.3.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.7. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU